Πεντηκοστάριον

Τρίτη τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος

Μηναῖον - ΤΗι ΚΑ΄ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Άγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. ήχος β΄. Ψαλμός 65.

Στίχ. α'. Άλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Εἴπατε τ $\tilde{\varphi}$ Θε $\tilde{\varphi}$ · $\hat{\omega}$ ς φ οβερ $\hat{\alpha}$ τ $\hat{\alpha}$ ἔργα σου.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Β΄. Ήχος β΄. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. α'. Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὑτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῆ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ό Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκοῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενης Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ την ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθηναι ἐκ τῆς άγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ΄. Ἡχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 67.

Στίχ. α'. Άναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος. **Στίχ. β'.** Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ άμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῆ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαοισμοί. Ἡχος γ'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύοιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάοιοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐοανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν τοῦ Παραλύτου. ὑΩιδὴ γ΄. Ἦχος γ΄. Στεῖρα ψυχή Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Όρῶν σε πάλαι ἥλιος, ξύλω κρεμάμενον, Λόγε τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ ἄπασα, νεκροὶ ἐξανίσταντο, νεκροῦ γενομένου σου, παντοδύναμε.

Μακάριοι οί καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὴν ἐπὶ χοόνους πλείονας, ἐξασθενοῦσαν δεινῶς, ψυχήν μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρίν, ὑγίωσον, ὡς ἂν βηματίζω σου, τὰς τρίβους, ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε φρουρῶν, συντηρῶν ἡμᾶς τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας.

Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

ἄσπορον ἔσχες σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετόν, Παρθενομῆτος ἄχραντε, ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, ἄγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα.

Κανών των Άγίων.

Τοῦ Μηναίου --- '**Ωιδὴ C'. 'Ηχος πλ. δ'.** Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Συνήθοοισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Δόξα.

Παλάμη σου κυβεονώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διά σου βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν ποὸς γαληνούς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰάτφευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηφοῦ, τὴν καφδίαν μου Κόφη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεφαπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσὸν με τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθότα πφεσβείαις σου ἄχραντε.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

"Υμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Τῆς Οκτωήχου - - -Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἡχος γ'.

Εὐφοαινέσθω τὰ οὐοάνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐὀῥύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυφοῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῆ χειρί σου παρέθετο ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἡχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφω κατῆλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τῶν Ισαποστόλων.

Ποοκείμενον. ή Τχος πλ. δ΄. Ψαλμός 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν έξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

26:1, 12-20

Έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἁγρίππας ό βασιλεύς πρός τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτοέπεταί σοι ὑπὲο σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ό Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Έν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' έξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν όδον είδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνήν λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγουσαν τῆ Ἑβραΐδι διαλέκτω. Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Έγω δε εἶπον τίς εἶ, Κύριε; ὁ δε εἶπεν ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ανάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εὶς τοῦτο γὰς ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ύπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι ἐξαιρούμενός σε ἐκ

τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὺς ἐγώ σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῆ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Αγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῆ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Άλληλούϊα. Ήχος α΄. Ψαλμὸς 88.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ύψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Η γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται $\alpha \dot{v} \tau \tilde{\omega}$.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῶν Ἰσαποστόλων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην άγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ι′ 1-9

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστιν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν

τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλη, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθη σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εύρήσει.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ἡματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

"Υμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἀντὶ τό· Εἴδομεν τὸ φῶς. Ἡχος πλ. α'.

Χοιστὸς ἀνέστη ἐκ νεκοῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαοισάμενος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκوῶν, Χριστὸς ὁ άληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ τῶν Άγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καὶ Ίσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Έλένης, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ήμᾶς, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.